

“...*QUE VAGIS DE RODES A PIRATU...*”

Per arribar a individuar el significat de aquesta manera de diure, a primera vista incomprendible, és necessari desxifrar “lingüísticament” aquesta expressió popular. Probablement nos trobem davant de una locució antiga i que amb el temps, així com altres maneres de diure, ha patit modificacions i deformacions també fonètiques: originàriament “...que vagis de Rodes a Piratu” era, i així correctament se té també de escriure: “...*QUE VAGIS DE HERODES A PILATO...*”. Els dos noms “HERODES” i “PILATO”, a causa del fenomen de la rotacització de la “d” i de la “l” intervocal·liques que se transformen en “r”, han modificat la fonètica fins a

perdre, a poc poc, també el significat, almanco immediatament o al primer impacte.

Aclarit el significat material de l'expressió, és fàcil, ara, passar al missatge de aquesta manera de diure o, més exactament, de aquesta imprecació-maledicció. Tots coneixem l'història de Herodes Antipas, tetrarca de la Galilea, i de Ponç Pilat, procurador romà de la Judea, i de com, durant la passió de Jesucrist, u enviava a l'altre Nostre Senyor, perquè ningú se volia assumir la responsabilitat de la condemna, i de com, a la fi, Pilat se n'ha rentat les mans. Bé! La nostra imprecació és claríssima: quan tens un problema o una dificultat, que vagis demant ajut de una per-

sona a l'altra, de un amic a l'altre, de una autoritat a l'altra, sense que ningú te dongui audiència o t'ajudi a trobar una solució.

Vito Loy